

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložíte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nížký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realistické, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: **občanské sdružení Vlastenecký poutník, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®.** Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; vpoutnik@tiscali.cz +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Andrlé. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS*
Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

Dnes 18. dubna

PŘIJDE LI PŘED JIŘÍM BOUŘE, BUDE DLOUHO ZA KAMNY DOBŘE

Včera 17. dubna

Sv. Rudolf otvírá dveře i okna

Na svatého Rudolfa se má nahlížet do úľů, a jestli včely nemají dost potravy, má se jim nejlépe na schod měsíce doplnit.

Dnes si povšimneme včerejšího Rudolfova svátku a také si připomeneme, kdo to byl svatý Rudolf, který oficiálně mezi svatými, uznanými katolickou církví, není. Původní podoba starogermánského jména zněla Hruodolf nebo také Rúdolf, což značilo "slavný vlk". Málo se toho ví o světcí Rudolfu z Bernu. Narodil se v roce 1283 v Bernu

a byl ve svých čtyřech letech, v roce 1287 zavražděn. Tento čin byl pravděpodobně záměrně přisouzen místním Židům, aby byl tak dán důvod k následujícím pogromům, což byly bohužel případy v té době dost časté. Ostatky Rudolfa dítěte byly přeneseny do bernské katedrály. Ovšem právě pro nejasné okolnosti tohoto případu, církev onu, v každém případě mučednickou smrt Rudolfovu, oficiálně neuctila. Traduje se, že se v okolí hrobu malého Rudolfa děly zázraky.

Dnes je mimo jiné také svatého mučedníka Krestense. Byl to jeden ze sedmdesáti apoštolů a pomocník sv. Pavla, apoštola národů. Po evangelizačních cestách v Malé Asii odplul do Evropy a dostal se do Galie (Francie), kde se ve Vienne stal prvním z dlouhé řady biskupů. Zemřel kolem roku 80. Jeho jméno se u nás překládá jako Rostislav, neboť Krescens (Krescentius) má za základ latinské sloveso crescere - "růst, vzrůstat až mohutnět" (rozšiřovat slávu Kristovu).

(Na snímku nádherná katedrála v Bernu)

Májová pozvánka do Beskyd

V loňském roce demonstrovali občané žijící na úpatí Ondřejníku své odhodlání, postavit na Skalce, nejvyšším vrcholu Ondřejníku, rozhlednu. Shromáždili se v prvním májovém dni na místě budoucí rozhledny a slavnostně zde položili základní kámen budoucí rozhledny. V současné době jsou podnikány potřebné legislativní

kroky. Celou akci inicioval místní Okrašlovací spolek ROZHLEDNA se sídlem v Čeladné. Zmíněný spolek vyhlásil v minulém roce soutěž na zakoupení uvedeného základního kamene. Jejím vítězem se stal doc. Ing. Jan Folprecht, PhD., který má v této oblasti dávné rodinné kořeny a sám svého času postavení rozhledny na Skalce navrhoval. Při pokládání základního kamene řekl:

Můj praděd, pan Jan Chmel, si postavil zde dole vilu Anežku již

roku 1903. V letech 1922 až 1927 byl předsedou Okrašlovacího spolku. Jeho dcera, má babička, paní Rudolfa Folprechtová v ní prožila velkou část svého života. K mému dědovi, Dr. Ing. Janu Folprechtovi (významnému ostravskému geologu a archeologu) jezdil jeho přítel, cestovatel Enrique Stanko Vráz. Ten je znám svým výrokem, že i když sjezdil téměř celý svět, krásnější kout přírody nenašel. Otec i já, ač bydlíštem Pražáci, jsme zde trávili nejen velkou část svého dětství, ale i každou volnou chvíli v dospělosti (můj syn a unukové jsou již pátou a šestou generací zde pobývající).

Místa v okolí Ondřejníku jsou výrazně spojena s Ostravskem. Mnoho ostravských podnikatelů a politiků zde nacházelo výborné prostředí k rekreaci. Konec konců byl to

bývalý ústřední ředitel Vítkovických kamenných dolů Dr. Ing. Eduard Šebela, který patřil v roce 1903 mezi zakladatele Okrašlovacího spolku pro Velké Kunčice, Čeladnou a okolí. Nacházíme mezi nimi také ostravského advokáta a poslance Jana Fajfrlíka, lékaře Ladislava Jičínského, generálního ředitele Vítkovických železáren Antonína Bechného a zmíněného již ostravského podnikatele Jana Chmela. Ti všichni podporovali rozvoj místních obcí, pomáhali v sociální oblasti nebo také v místním školství.

Jestliže se v prvním májovém dni sejdeme na vrcholu Skalka, bude mimo jiné vhodné si připomenout i tyto skutečnosti. Ukazují totiž, že v naší oblasti (na východní Moravě i ve Slezsku) má konání dobra své tradice. Takže pozvánka na májové setkání je zcela namístě a platí pochopitelně obecně i pro každého, kdo bude mít zájem, nebo se bude cítit osloven.

(Foto: základní kámen na Skalce; Rotarián Jan Folprecht s předsedou Okrašlovacího spolku MUDr. Milanem Bajgarem po slavnostním odhalení základního kamene)

PETICE ZA LÉČEBNÉ KONOPÍ

My, signatáři této petice, požadujeme zpřístupnění léčby konopím a jeho deriváty pacientům, jež trpí chorobami, u kterých je konopí považováno za účinnou nebo dokonce neúčinnější dostupnou léčbu. Jedná se především o roztroušenou sklerózu, Tourettův syndrom, Huntingtonovu choreu, Parkinsonovu nemoc, anorexii, zánětlivá onemocnění střev, revmatoidní artritidu, maligní nechutenství (při chemoterapii rakoviny nebo AIDS), neuropatickou bolest, nevolnost a zvracení, astma, některé typy deprese, obsedantně-kompulzivní poruchy, tiky, migrény, ADHD, zelený zákal (snížení nitroočního tlaku), epilepsii a další [1]. Žádáme, aby čeští pacienti měli stejná práva na léčbu, jaká mají pacienti v řadě dalších vyspělých zemí, jako jsou Švýcarsko, Španělsko, Kanada, USA, Izrael, Nizozemí, Itálie nebo Německo.

Současný stav považujeme za narušení ústavních práv občanů České republiky na ochranu zdraví [2] a za porušení mezinárodních úmluv o zdravotních a sociálních právech, jež Česká republika uznává za závazné [3]. Pacienti, kteří v současné době tuto léčbu potřebují, jsou odkázáni na černý trh se všemi jeho kriminálními riziky a s riziky postihu nezákonného jednání, jehož jsou nemocní nuceni se dopouštět. Tento stav také významně narušuje možnosti výzkumu dalšího potenciálu konopí a látek z něj pro léčebné účely. Tím je snížena konkurenceschopnost České republiky v oboru, v němž historicky představuje světovou špičku.

Jsme si vědomi toho, že dlouhodobé a pravidelné užívání konopí, jež je často zneužíváno, s sebou podle současných výzkumů nese rizika rozvoje psychózy, kardiovaskulárních onemocnění, relativně mírné (psychické) závislosti a pravděpodobně též dopadu na reprodukční schopnosti, a že to platí i pro přípravky z konopí odvozené. Popsaná rizika jsou ale nižší, než je tomu u dnes standardní léčby indikovaných onemocnění. Konopí ani jeho deriváty navíc nenesou riziko smrtelných předávkování ani vysoké toxicity pro játra a další orgány – na rozdíl od dnes standardních léků, používaných pro léčbu výše uvedených chorob. Odepírat konopí a jeho deriváty pacientům pro léčbu z důvodu zákazu nelegálních drog tak lze přirovnat k vylévání vaničky i s dítětem [4], jež nemá logické opodstatnění ani analogii – řada rostlinných a chemických preparátů, jež jsou jako drogy zakázány, je pro léčbu v současnosti využívána zcela běžně – např. vysoce návykové opiáty včetně opiové tinktury [5].

My, signatáři této petice, žádáme vládu České republiky o navržení patřičných legislativních změn, zejména pak úpravu zákona č. 167/1998, o návykových látkách, které v souladu s Českou republikou signovanými mezinárodními úmluvami o kontrole drog [6] a umožní pěstování konopí na území České republiky pro léčebné a výzkumné účely a jeho další zpracovávání. V rámci této změny by měl být rovněž určen kontrolní orgán, který zajistí dostupnost konopí a jeho derivátů pro pacienty a pro medicínský výzkum a znemožní jejich únik na černý trh.

Vážený pane, vážená paní,

dovolte, abychom Vám poděkovali za Váš podpis pod Peticí za legislativní změny zpřístupňující pacientům v České republice léčbu konopím a umožňující jeho výzkum na www.lecebnekonopi.cz. Jde o iniciativu pacientů, kterým léčba konopím může pomoci nebo již nelegální cestou pomáhá, a odborníků - lékařů a výzkumníků. Petice si klade za cíl upozornit politické zastoupení a příslušné orgány a instituce na to, s jakou netrpělivostí a nadějemi očekávají zpřístupnění ve světě dostupné léčby konopím pacienti a odborníci v ČR, a že je k tomu dostatečná vůle mezi občany.

Tuto zjevnou podporu bude nutné dokládat v libovolné fázi zpřístupnění léčebného konopí v České republice, od úvodní debaty v médiích a ve společnosti, přes legislativní a administrativní proces, který může být kdykoli zablokovan některou z politických stran či institucí.

Předem děkujeme, pokud se rozhodnete tento email rozšířit mezi své známé a přátele a upozornit je tak na důležitost každého dalšího signatáře, kteří mohou petici podepsat na

<http://www.lecebnekonopi.cz/petice/podepsat>.

Novinky ohledně petice můžete sledovat také na www.facebook.com/lecebne.konopi. Petici je možné stáhnout, vytisknout a šířit ji mezi další osoby, které nemají dobrý přístup k internetu, a posleze ji zaslat na adresu sdružení Konopa o. s. Současně uvítáme jakoukoli další pomoc a podporu při její propagaci a rozšiřování. S úctou, petiční výbor

<http://www.lecebnekonopi.cz/petici-vybor>; <http://www.lecebnekonopi.cz>
<http://twitter.com/LecebneKonopi>; [http://www.facebook.com/lecebne.konopi](https://www.facebook.com/lecebne.konopi)

Srdečně Vás zveme na 18. prodloužení Cesty česko – německého porozumění

23. června 2012 * 13.00 na úpatí Červené Hory – Guntramovice

**Vystoupení pěveckých sborů
Úvodní slova**

Kladení dalších desek – přijetí nových účastníků Cesty

Vystoupení pěveckých sborů

10. Evropská polní mše

Přátelská debata účastníků

(Snímky jsou z prodlužování v roce 2011, kdy byla vysvěcena Kaple Cesty česko-německého porozumění)

Wir laden Sie herzlich zur 18. Verlängerung der Deutsch-tschechischen Verständigungsstraße ein

**23. Juni 2012 * 13:00 am Fuße des Roten Berges –
Guntramovice – Gundersdorf**

**Darbietungen der Gesangvereine
Einleitende Worte**

**Verlegen weiterer Platten – Aufnahme neuer Teilnehmer
Darbietungen der Gesangvereine**

10. Europäische Feldmesse

Freundschaftliches Beisammensein der Teilnehmer

(Die Bilder sind von der Verlängerung im Jahre 2011, in welchem die Kapelle der Deutsch-tschechischen Verständigung
eingeweiht wurde)

TISKOVÉ PROHLÁŠENÍ KONZERVATIVNÍ STRANY

SNIŽTE VÝDAJE, NEZVYŠUJTE DANĚ

Konzervativní strana zaznamenává vládní snahy o snižování našeho zadlužení. Poznamenejme přitom, že snížení se má projevit tím, že výdaj je nižší v absolutním vyjádření, nikoliv tak, že „snižovaný“ výdaj roste o něco nižším tempem, než dříve.

Musíme s politováním konstatovat, že místo úspor a skutečného snížení veřejných výdajů připravuje „pravcová“ vláda zvýšení daní na maximum. Zdanění je však už nyní tak obrovské, že zde již prostor pro snižování deficitu není. Vláda tedy zkouší získat více, kdekoliv to jen trochu možné je. V důsledku tohoto postupu vznikají místo cesty k co největšímu zjednodušení daňového systému, stále krkolomnější konstrukce, které mají zastřít, jaký systém daní ve skutečnosti je: daňová kvóta je obrovská a nejvyšší souhrnnou sazbu má střední třída, která nedosáhne na zastropování „pojistných odvodů“. Místo „sociální daně“ a „zdravotní daně“, která by měla být sjednocena s daní z příjmů a do ní zahrnuta, se stále trvá na konstrukci pojištění a stropů a pod názvem „solidární příspěvek“ se připravuje další neprůhlednost daňového systému.

Občané platí příliš mnoho na daních jen proto, že vlády chtějí hodně utrácet. Bludný kruh zvyšování daňové zátěže je podporován tím, že vlády a jim poplatná média rádi poukazují na podobnou praxi u všech svých sousedů. Tím se tento neblahý trend stává jakýmsi planetárním omylem. Z něho pak lze odvodit tyto závěry: málokdo hledá alternativy k vysokým výdajům, k vysokým daním a přílišným regulacím, které zatěžují jak jednotlivce, tak jejich rodiny; zapomíná se, že veřejná politika má posilovat především osobní svobodu a příležitosti tak, aby lidé byli schopni se postarat o sebe a o své blízké nezávisle na státu; příliš mnoho lidí se snaží žít na úkor ostatních, a to jak z pohledu materiálního, tak duchovního, ale především zbavováním se vlastní odpovědnosti – jak jinak si vysvětlit odpor proti redukci daní, což je cesta nejen k ekonomickému růstu, ale také k posílení našich rodin, které by měly být nejlépe vybaveny učit děti občanským ctnostem, ale i zvykům nezbytným pro hospodářskou produktivitu.

Cílem vlády by nemělo být učinit ze všech občanů jednolitou kompaktní masu, ale umožnit každému, aby se mohl mít lépe. Právě v tom spočívá politika snižování daní a omezování regulací. Umožňuje rodinám více investovat do budoucnosti své a svých dětí, podporovat nejrůznější humanitární a občanské aktivity. Opačný přístup vede k utlumení iniciativy občanů, což má za důsledek nárůst počtu těch, kteří chtějí na životě společnosti jen parazitovat. Přesáhne-li jejich počet určitou hranici, jsou výdaje ostatních občanů natolik neúnosné, že mnozí takovou společnost opouštějí. Řadu z naznačených neblahých trendů již můžeme v praxi jasně pozorovat.

Za Konzervativní stranu
Martin Rejman
předseda

Česká hloupost?

Obrozenci způsobili vydupáváním prakticky nepoužitelného jazyka ze země kulturně civilizační zpoždění Čechů zvíci více než jedno století. V mnoha oblastech je to dnes umně překryto, takže se to na první pohled nepozná. V 70. letech 18. století začali Němci vydávat jednojazyčné výkladové slovníky (obdobný český dodnes neexistuje), v roce 1784 nahradila na pražské univerzitě němčina latinu. Čeština se prodrala na univerzitu coby vyučovací jazyk až v roce 1882. Novostavba Národního divadla v Praze musela vyhořet, protože architekti ji vyprojektovali tak, že z galérie nebylo vidět na jeviště. Češi si toužebně přáli autonomii v rámci rakouské říše, leč v rozhodující okamžik rakousko-uherského vyrovnání, kdy se přikročilo k federalizaci říše (1867), se již několik let nezúčastnili zasedání vídeňské Říšské rady (parlamentu), k čemuž jim zavelel František Palacký. Tato tzv. obstrukce parlamentu jim vydržela 17 let. Ovšem nezapomněli neustále předkládat své federalizační požadavky, které mimo parlament neměly svou váhu.

Přesuňme se do současnosti a položme si modelovou otázku. Proč je šálek espressa v Česku dražší než na Západě, když náklady na nájemné a lidskou práci jsou tam výrazně vyšší než v ČR a když espresso na Západě vzniká z kvalitní kávy a ne z podřadných druhů jako většinou v ČR? Proč tedy v Itálii dostane člověk šálek espressa do 90 centů, kdežto v Česku se jeho cena pohybuje kolem 35 Kč? S tím též souvisí otázka další: Proč v českých obchodech jsou balení italské kávy nebo strojků pro přípravu espressa podstatně vyšší než na Západě? Vždyť všude v Česku se zývá mocná ruka trhu! Cím se to tedy dá vysvětlit? Proč, třeba konkrétně v Německu, mají levnější a kvalitnější potraviny, oblečení a technické předměty jsou tam dodnes levnější?

Někteří kritičtí žurnalisté nebojící se napsat pravdu, jako Petr Holec z Reflexu (Náš drahý ráj, 10/2012), spatřují příčinu v české hlouposti, že Češi jsou ochotni za to onen vyšší obnos vydat. Ano, souhlasím s ním, ale ochota vydat za zboží větší peníz, podle furiantského „my na to máme“, není jediný mechanismus, jak se česká blbost projevuje.

Jedete-li po eskalátoru do Tesca v Praze, máte před očima velký nástěnnou mapu s dalšími Tesco-prodejny ve městě a pobídka, že když někde v Praze koupíte dané zboží ve stejném množství levněji, že vám Tesco vezme u nich kuponovou věc zpět a vrátí peníze. Nikdo se nad tím nepozastaví, všichni to berou jako dobrou reklamu. Leč v Německu by se do věci okamžitě zapojil protimonopolní úřad, protože tento slogan dokazuje, že si řetězce vyměňují několikrát denně přehledy cen, za které momentálně prodávají, tedy je nasnadě, že uzavřely nedovolený cenový kartel. A zasáhne. V Česku to antimonopolní úřad vůbec nevzrušuje.

Existenci cenového kartelu v potravinářských řetězcích lze doložit i jinak a to srovnáním cen totožných výrobků. V českém a německém Lidlu je část sortimentu stejná. Příkladem nechť poslouží dva výrobky: okurky ve sladkokyselém nálevu a šunka serano (stejný výrobce, stejná značka i množství). Ony okurky v německém Lidlu jsou za 0,59 € v českém za 24,90 Kč, serano šunka je za 1,98 € versus 49,90 Kč. Kyselé okurky přece nelze prodávat po cca 15 Kč, když jinde stojí přes dvacet! Z toho a z dalších příkladů plyne, že v Česku existuje cenový kartel na běžný sortiment, Čechy málo kupované položky mu zřejmě nepodléhají.

Zde nutno připomenout, že Češi doslova snědí cokoliv, jen když je to levné a je toho dost. Je známo, že firma Algida testovala přímo v českých krámech, zda Češi poznají, když smetana ve zmrzlině Magnum bude nahrazována levnější složkou. Obsah smetany snížili ve dvou krocích, nahradili kokosovým olejem a jiným tukem, aby po každém snížení obsahu smetany nechali české zákaznicky chuť zmrzliny zdarma testovat. Nikdo nic nepoznal. Takže Magnum v českých krámech je od té doby diametrálně horší než na Západě. Další příklad. V německém i českém Lidlu je k dostání stejná nemletá káva Monte Santos, Caffé Espresso, nápadné však je, že v českém Lidlu je levnější než v německém, což je jev nezvyklý. Při podrobnějším srovnání jsou zrnka opticky odlišná a na sáčku v českém Lidlu chybí nápis 100 % arabica. Jinými slovy ve stejném obalu je v německém Lidlu k dostání kvalitnější káva, což pozná i laik podle chuti, jak vidno ne však Čech.

V ČR existují i další cenové kartely, z jejichž dopadu se člověk nákupem v cizině nevyvlékne. Např. bankovní poplatky za vedení konta a to do doby sjednocení poplatků za vnitro- a mezistátní platby. Protimonopolní úřad v Česku je v této věci zcela nečinný. Stejně ho neruší vysoké poplatky za telefonní volání, kde proti přeběhlíkům do ciziny působí zase roaming a vyšší poplatky za mezinárodní volání.

Dalších příkladů je přehršel. V ČR není vůle po nápravě takových věcí, za mizernou dostupnost (vymahatelnost) práva si Češi mohou sami svou hloupostí.

Když ČR vstupovala do EU, podepsala závazek, že do dvou let bude mít kariérní řád pro úředníky ve formě zákona. Dodnes není. Takže po volbách se nemění jen přednosta úřadu, jeho sekretářka a první náměstek, nýbrž se značná část úřadu vyhází a nabereou se známí a přátelé. Většinou neschopní. A to se po dalších volbách opakuje. Protože předpokládám, že přímá souvislost není českému čtenáři hned zjevná, vysvětlím to na příkladě. Nemáte-li coby úředník nemá jistotu nevyhoditelnosti, ochranu proti mobbingu ze strany nadřízených, jste v úřadě spíše pro okrasu a budete spíše dělat vše, abyste si své místo udržel i v další legislativní periodě, vlísáním se do přízně nadřízených a projeví-li přání, nebudete postupovat striktně podle zákona. Za těchto okolností jste úředníkem v českém antimonopolním nebo regulačním úřadu. Nebudete tedy pronásledovat např. potravinářské řetězce, které uzavřely cenový kartel, protože ty si již opatřily svého lobbistu v řadách vyšších úředníků, vašich nadřízených. Už slyším námitku, že původně německé řetězce, tedy Germáni šidí co do kvality a cen nebohé české Slovany! To není ovšem pravda. Řetězce jsou společnosti české, byť základní kapitál přišel ze Západu. Češi v jejich vedení se rozhodli, že se zákaznictvo bude šidit, ne Němci, protože cenová politika a kvalita, nejsou-li na ni stížnosti, se nedá ze špičky podniku - dva tři Němci na celý podnik, kolem 99,99 % Čechů - uhlídat. Zde jim hrají do noty svou hloupostí a neschopností rozeznat šmejd i čeští konzumenti.

Ještě vyvrátím další český velmi rozšířený blud. V českých sdělovacích prostředcích koluje tvrzení, že české zemědělství ničí nižší ceny zemědělských produktů ze Západu kvůli tomu, že západní vlády dotují zemědělství. To je ovšem nepravda. Zemědělci dostávají náhrady za nevyužitou půdu nechanou ladem a dotace vyrovnávající nižší vhodnost půdy pro daný produkt všude v EU, tedy i v ČR. Pak se dotují nové perspektivní zemědělské technologie, na které zemědělci nemají peníze nebo je považují za riskantní. Závěr je jasný: Když čeští zemědělci nejsou schopni docílit konkurenceschopných cen, tak ať toho nechají.

Vraťme se k úřednictvu. Na Západě nemá nadřízený co mluvit do rozhodování podřízeného úředníka, který je navíc nevyhoditelný. Kdo není s rozhodnutím úřadu spokojen, musí se obrátit ke správnímu soudu. A to je v ČR další kámen úrazu, protože zde nebyly zřízeny správní soudy, nýbrž se jen správní senáty krčí jako popelka u soudů prvního stupně. O jejich rozhodování v režimu předběžného opatření do jednoho týdne si mohou Češi nechat zdát. Obdobně skandální z hlediska vymahatelnosti práva je praxe povyšování soudců přímo ministerstvem spravedlnosti. V civilizovaných zemích rozhoduje o povyšování grémium vážených soudců-seniorů a ministr spravedlnosti povýšení jen formálně podepisuje, nemaje do toho co mluvit. V české praxi se snaží soudci zavděčit ministerstvu spravedlnosti, takže vynášejí rozsudky podle jeho přání a v rozporu s platnými zákony v naději na brzké povýšení. Zřejmě tento stav většině lidí v ČR vyhovuje. Důsledky tedy jednoznačně padají na vrub hlouposti českého obyvatelstva.

Proč na Západě, pomíneme-li hýbání s cenami pohonných hmot, se vyvíjejí ceny ve prospěch zákazníka, kdežto v ČR opačně? Svou roli hrají zažitá návyky obchodníků a jejich mentalita. Češi mají fylogeneticky dánu neúctu k obecnímu, státnímu majetku, ke státu, tedy že není nemorální krást, okrádat v případech, kdy poškozený není konkrétní osoba, kterou člověk zná. Tedy i zákaznictvo. Češi se 160 let neztotožňují s vlastním státem, který je eo ipso dovoleno poškozovat, i krádežemi, tedy i obecní majetek a majetek, který nemá viditelně konkrétního vlastníka, a to muselo ve fylogenezi národa silně projevit.

Na Západě se vlivem křesťanské morálky stále berou ohledy na bližního, i když nemá konkrétní podobu. To se dá opět demonstrovat na příkladu: Jednopatrové zdravotní středisko v Praze, kde v přízemí ordinace praktických lékařů a v 1. patře bez výtahu je umístěna rehabilitace. Pádnější důkaz české blbosti nenajdete: prvními idioty byli ti, kteří navrhli takovou dislokaci, kdy tělesně handicapovaní musejí po schodech do prvního patra, ač rehabilitace mohla být v přízemí, druhými členové komise, která ji schválila a třetími je obyvatelstvo v okolí, které proti tomu neprotestuje.

Divíte se pak, když cizinci považují Čechy za hlupáky?

Tomáš Krystlík

Možná, že by nějaké drobné vězení bylo řešením

Petr Andrlé

Konečně dostat do tepláků nějaké eso. To kdysi napsali v jednom našem listě. Že prý dokud nebude ve vězení nějaký vysoký politik, budou si všichni politikové myslet, že jim je vše dovoleno. Je to lákavé, ale pochopitelně, že nejde o nějaké systémové řešení. Trestání by lidé měli být za to, co skutečně provedou a nikoli proto, aby byly uklidněny případné vášně davů. Navíc je zde ještě jedno obrovské nebezpečí.

Vzpomeňte si jen na 8. a 9. listopadu 1923. Jakýsi muž jménem Adolf Hitler nejprve přepadl v Mnichově pivovar a poté se pokusil o puč. Dva dny na to byl odsouzen na pět let do vězení. Když byl po devíti měsících z věznice v Landsbergu propuštěn, odnášel si odtud rukopis knihy, která se později dostala do světa pod názvem *Můj boj*. *Mein Kampf*. Autorovy rasistické teorie pilně zapisoval Rudolf Hess. Nu a co z toho všeho později vzniklo, to jest všeobecně známo. Německo čekal nacionální socialismus.

O necelých sedmdesát let později, dne 4. února 1992 se pokusil o převrat další výtečník. Vládu prezidenta Carlose Andrese Pereze ve Venezuele, se pokusil svrhnout tehdy osmatřicetiletý revolucionář Hugo Rafael Chávez Frias. Ten byl zatčen dokonce již za půl dne poté, avšak odseděl si pouze dva roky, než dostal milost. Záhy po propuštění začal získávat aureolu národního hrdiny. Přispěla k tomu také kniha, kterou napsal ve vězení. Byl to v podstatě jeho politický program. Kniha se jmenovala *Jak ven z labyrintu*. Nu a co z toho všeho později vzniklo, to jest všeobecně známo. Venezuela dnes buduje urputně socialismus.

Světů ani Evropě, alespoň od nás podobné nebezpečí nehrozí. Zatím posledním politikem, který je poslán do vězení po drobném pokusu o vzpouru, je jakýsi Jaroslav Škárka, který se ještě může spoléhat na shovívavost odvolacího soudu. On by ovšem na nějaké stěžejní dílo napsané v případném vězení rozhodně neměl. Takže si Evropa, pokud se naší země týče, může na dlouhou dobu oddechnout. U nás je všechno v pořádku. Naši vrcholní politikové jsou nejen bezúhonní, navíc si ani své politické programy nepíší sami.

Tudy tedy cesta nevede. Alespoň ne u nás. I když, mezi námi, něco mi v té poslední vědě nesedí.

O vesmírném rozpouštění strachu

Každou chvíli zveřejňuje Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI) zprávy o tom, jak někteří naši výrobci potravin provozují velice nekalé výrobní praktiky. Ta poslední zpráva, která byla vydána v pondělí 16. dubna, obsahuje informaci, že SZPI našla závady v sedmi kontrolovaných prodejnách a výrobnách. V Konicích na Prostějovsku uměle prodlužovali datum použitelnosti až o jeden týden (zřejmě šlo o uzeniny). V brněnské prodejně Ahold prodávali jako telecí párky s pouhou drobnou příměsí telecího masa. V dalších prodejnách uzenin (Hruška ve Znojmě, Kaufland v Jičíně, prodejna v Holicích) objevila inspekce ve složení uzenin další prohřešky. V Tesco na Novodvorské v Praze prodávali zase špatně označené sýry, navíc s obsahem rostlinného tuku. V Tesco v Třinci manipulovali s datem použitelnosti u vepřové krkovice. Atakďále.

Takových zpráv si do roka přečteme mnoho a člověka napadne, že chodit nakupovat do jakéhokoli obchodu, je docela velké riziko. Napadlo mě tuhle, jaké musí mít svědomí člověk, který vyrábí klobásky a dává do nich sóju a rozemleté kuřecí pařáty namísto masa. Což se také dělá.

Jak úžasně silný člověk to musí být. Nemůže například doma říci, aby si nikdo z rodiny ty klobásky nekupoval, když pro rodinu je úspěšný obchodník. Nemůže to říci ani svému bývalému třídnímu, ani spolužákům a dokonce ani rodičům děvčete, jejichž dceru si chce vzít jeho syn. Nemůže to sdělit své milence, ani svým kolegům v zastupitelstvu, byl li tam náhodou zvolen. Nemůže to ani sdělit svým starým rodičům, kteří bydlí v sousedním městě, kam on také své podvodně vyráběné zboží dodává. Nemůže to dokonce ani sdělit stejným gaunerům, jako je on. Mohl by se dozvědět, co dávají zase do potravin oni. Takový člověk se musí denně zmítat v pochybnostech. Vždyť to je na zešilení, říkal jsem si.

Až mě z toho vyvedl známý, který se také pohybuje v branži, avšak nešvindluje a nepodvádí. Že prý si na to člověk zvykne. Že zná lidi z tohoto druhu podnikání, kteří si na svých šizených výrobcích dokonce pochutnávají. Už dávno si nejsou schopni uvědomit své bezohledné jednání.

Asi má pravdu. Znam pouze z doslechu neuvěřitelnou příhodu z pohraničí. Krátce po válce vyráběl někde ve Vejprtech jakýsi řezník úžasně dobré salámy. Jezdili si pro ně lidé i ze vzdálených míst, hlavně tedy tehdejší honorace. Onen řezník odchytil v místních lesích mladé dívky pod záminkou, že chtějí uprchnout za hranice a zabíjel je. Jejich maso dával do svých skvělých salámů. Kriminální, kteří ho zatýkali, údajně našli při této příležitosti v jeho lednici dvě ženská stehna. Psalo se prý o tom v tehdejší místní tisku, a jak přitom bylo oněm četným řeznickovým zákazníkům, to se tam neuvádělo. A nikdo na to neumřel, přesto, že to ten řezník provozoval několik let. Asi jsou tyto praktiky u nás nějakou místní zvyklostí. Kdysi mi jeden vedoucí obchodu vysvětlil, proč objednává tak málo slaných rohlíků. Často jsem je již nemohl koupit, protože prostě nebyly. Ono se totiž na slaných rohlících ihned pozná, že jsou včerejší, protože zvlhnou. Takže se nedají druhý den zamíchat mezi ostatní pečivo. U těch nesolených to poznáte až doma, protože jsou jaksí tvrdší.

Stejně člověka napadne, jestli mají tito výrobci svědomí. Jak se asi cítí vedoucí nějakého oddělení v supermarketu, když jde okolo ní její spolužačka, která si v košíku nese maso s dávno prošlou prodejní lhůtou. Jak ti lidé uvažují? Tuhle jsem u nás ve výloze vedlejšího obchodu objevil zajímavý leták. Terapeutka Kateřina B. a známý astrolog Antonín B. zvali občanstvo na seminář pod názvem „*Překonání pocitu viny a rozpuštění strachu*“. Je to jasné. Zřejmě na takové semináře chodí ti ještě ne zcela zkažení řezníci. Ti zcela zkažení patří mezi ty, kteří projíždějí našimi obcemi více než stokilometrovou rychlostí.

Možná, že by pomohlo, kdyby se ona Státní zemědělská a potravinářská inspekce (SZPI) nějaký čas cílevědomě zaměřila na prodejny a stravovací zařízení v parlamentu a ve vysokých státních úřadech. Třeba by se pak mohla změnit i dosavadní, zřejmě naprosto neúčinná legislativa. Když navíc, každým větším českým, moravským a slezským městem protéká nějaká řeka. (le)

Být živnostníkem v Česku není zas až tak výhodné

Mnoho lidí, kteří podnikají jako osoby samostatně výdělečně činné (např. se jedná o živnostníky) neví, že za závazky, tj. dluhy, které jim v souvislosti s podnikáním vzniknou, ručí celým svým majetkem. Hovoříme-li o ručení celým majetkem, jedná se opravdu o všechna aktiva (hotové peníze, veškeré movité věci a nemovitosti) dané osoby včetně těch, co patří do případného společného jmění manželů. Jak vyplývá z výše uvedeného, ručí živnostník nejen majetkem, který slouží k podnikání, ale i jakýmkoliv svým majetkem, který k podnikání neslouží (např. rodinným domem, rekreační chatou, veškerými automobily, domácími elektrospotřebiči, penězi, jež jsou na jeho osobním bankovním účtu ap.).

Takovému živnostníkovi se tedy může stát, že pokud nadělá v podnikání dluhy, může přijít i o střechu nad hlavou. Reálné je i to, že mu budou na úhradu dluhů a penále obstaveny formou exekuce veškeré postižitelné příjmy, které v budoucnosti získá, a to i třeba jako zaměstnanec. Obstaveny mohou být také všechny jeho bankovní účty. Navíc na postih majetku živnostníka nemá vliv skutečnost, jestli již s podnikáním skončil nebo ne.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že podnikat jako osoba samostatně výdělečně činná není zrovna příliš bezpečné.

Východiskem z této situace je podnikání formou společnosti s ručením omezeným (s.r.o.), která je právně samostatnou a na svých společnících a jednatelech majetkově nezávislou osobou. Pokud je dlužníkem s.r.o., věřitelé se mohou hojit pouze na majetku této s.r.o. a v žádném případě nemají přístup k majetku jejího jednatele nebo společníka, a to i v případě, že společnost je vlastněna jediným společníkem a tento je zároveň i jednatelem. Majetek společníků nebo jednatelů je tak ochráněn.

Mnoho lidí si myslí, že založení s.r.o. je velmi zdlouhavé a nákladné neboť je např. nutné složit základní kapitál v minimální výši 200.000,- Kč. Opak je však pravdou. Na trhu totiž existují subjekty, které se zabývají prodejem v obchodním rejstříku již zapsaných s.r.o., které jsou založeny pouze za účelem jejich prodeje koncovému zákazníkovi. Tyto s.r.o. nikdy nevyvíjely žádnou činnost a nemají žádné dluhy a závazky, za což prodejce ručí. Předmětné s.r.o. mají již základní kapitál ve výši 200.000,- Kč zcela splacen. Cena takovéto v obchodním rejstříku již zapsané společnosti se zaregistrovanými nejběžnějšími živnostmi, zahrnující veškeré poplatky, je nižší než 24.000,- Kč. Podnikat na společnost lze prakticky okamžitě, když vše potřebné lze vyřídit na jedné schůzce za těžko uvěřitelných několik desítek minut.

Další informace o již založených společnostech nebo o založení společnosti na míru přímo Vám najdete na webové adrese www.spolecnostready.cz. Server www.spolecnostready.cz je Vaším spolehlivým partnerem a průvodcem v oboru zakládání a prodeje nových společností

Před 225 lety přespal v Novém Jičíně císař Josef II

ZA KATEŘINOU VELIKOU JEL CÍSAŘ PŘES NOVÝ JIČÍN

Položením kytice a čestnou salvou si tuto návštěvu připomněli ve čtvrtek dne 12. dubna 2011 v 16,00 hod. členové C. a K. řadového pěšího pluku číslo 7 – Franz Xavier Harrach, C. K. pěšího pluku Laudon č. 29 a 11. Szekelského husarského hraničářského jízdního pluku. Císař navštívil Nový Jičín při své druhé cestě do Ruska za Kateřinou II. Velikou. Ubytoval se a přespal i se svým doprovodem na náměstí v domě č. 10 v hostinci U zeleného stromu. Druhý den 14. dubna 1787 pokračoval ve své cestě. Za město Nový Jičín se vzpomínkové akce, která se konala u pamětní desky připomínající tuto císařskou návštěvu, zúčastnil starosta PhDr. Jaroslav Dvořák. *František Holub za KVH Harrach 7* Fotografovala Marie Machková)*

Maximálně jedno až dvě OC ročně

Stavba nových nákupních center v Česku ani v následujících letech nezrychlí tempo a na tuzemském trhu budou ročně otevřeny pouze jeden či dva nové obchodní komplexy. Provozovatelé stávajících nákupních center nyní soustředí síly na jejich modernizaci či rozšiřování. Vyplývá to ze studie poradenské realitní poradenské společnosti Cushman & Wakefield Zatímco v Evropě se loni plocha velkých nákupních center rozrostla o 26 procent, v Česku bylo otevřeno pouze obchodní centrum Lihovar v Říčanech. „V ČR je pro letošek naplánováno dokončení více než 100 tisíc metrů čtverečních nových ploch. Více než polovina z nich se nachází v čerstvě otevřeném Fóru Nová Karolina v Ostravě. Centrum je unikátním projektem a na dlouhou dobu zřejmě posledním tohoto rozsahu,“ sdělil Rostislav Veselý ze společnosti C&W. Ani letos nelze v Česku očekávat nárůst počtu nově otevřených nákupních center. „U ostatních naplánovaných projektů zatím probíhá výstavba a není nám známo, že by některý developer rozhodl o pozastavení prací. V příštích letech budou nová centra přibývat jen zřídka. Reálné je otevření jednoho až dvou center ročně v závislosti na tom, jak se je bude dařit předpronajmout. A nadále budou posilovat úspěšná regionální centra,“ podotkl Veselý. Pro letošní rok je v Česku naplánováno rozšíření ostravského nákupního centra Avion či obchodních komplexů Futurum v Hradci Králové a Breda & Weinstein v Opavě. Rekonstrukcí má projít Galerie Moritz v Olomouci a rozšířeno bude na přelomu letošního a příštího roku Centrum Zlín.

18. DUBNA BYLY V ČESKOSLOVENSKU PRVNÍ PARLAMENTNÍ VOLBY

Málokdo si dnes asi připomene, že v neděli 18. dubna 1920, tedy na den přesně před 92 lety, se konaly první volby do Národního shromáždění Československé republiky, o týden později pak volby do senátu. Šlo o jedny z prvních parlamentních voleb na světě, v nichž měly volební právo ženy. Většinou systém z dob Rakouska-Uherska byl ovšem nahrazen systémem poměrným. Volby se nekonaly v oblastech, kde ještě nebylo jasné, komu připadnou (Valticko, Těšínsko a Vizorazsko) a dále pak se nekonaly z bezpečnostních důvodů na území Podkarpatské Rusi, které zde proběhly až v roce 1924. Volby vyhrála československá sociální demokracie, druhou nejsilnější stranou se stala německá sociální demokracie. Bohužel se československá sociální demokracie v roce 1921 rozpadla (z jejího levého křídla vznikla Komunistická strana Československa) a poté nastala řada pádů vlád a jejich střídání s vládami úřednickými. Bohužel tentýž problém měla v roce 1921 i německá sociální demokracie, když se od ní odloučili komunisté. Ta v prvních parlamentních volbách obdržela téměř 590 000 hlasů, což činilo přes 43,5 % německých hlasů a 11,1 % všech hlasů československých, což znamenalo 31 mandátů. V druhých parlamentních volbách v roce 1925 získala tato strana pouze 17 mandátů.

Do vínku dostal nový stát složité dědictví národnostní, které nebyl schopen úspěšně řešit. Rovněž i po konstituování definitivních hranic státu nemělo Československo po celou dobu první i druhé republiky nějak zvlášť dobré vztahy se všemi sousedními státy.

Jen pro zajímavost (ono se na to hodně zapomíná) se podívejme na národnostní složení nového státu podle sčítání lidu z roku 1921. Zajímavé by rovněž bylo porovnání uvedených počtů obyvatel s tím, jak byli zastoupeni ve vládách, což je problém, pro jehož obsáhlost nelze komentovat jednoznačně. Ale vrátíme se někdy k němu.

Země	"Čechoslováci" (Češi a Slováci)	Němci	Maďaři	Rusíni	Židé	jiní	celkem obyvatel
Čechy	4 382 788	2 173 239	5 476	2 007	11 251	93 757	6 668 518
Morava	2 048 426	547 604	534	976	15 335	46 448	2 649 323
Slezsko	296 194	252 365	94	338	3 681	49 530	602 202
Slovensko	2 013 792	139 900	637 183	85 644	70 529	42 313	2 989 361
Podkarpatská Rus	19 737	10 460	102 144	372 884	80 059	6 760	592 044
ČSR	8 760 937	3 123 568	745 431	461 849	180 855	238 080	13 410 750

Možná, že bude čtenáře zajímat, jaké byly v té době platy. Jestliže ministr pobíral měsíčně 5000 korun, pak to byl plat v podstatě srovnatelný s platem univerzitního profesora. Z toho je vidět, jakou pozornost věnovala první republika vzdělání, byť šlo o zvyklost převzatou spíše z Rakouska-Uherska. Totéž platilo pro učitele. Plat začínajícího učitele činil asi 700 korun. Soukromý úředník si měsíčně přišel průměrně na 1300 korun, horník vydělal kolem 1000 korun, pracovníci v průmyslové výrobě kolem 700 korun. A kultura? Ve 30. letech byla nejlépe placeným činoherním umělcem v Národním divadle Olga Scheinpflugová, jejíž měsíční gáže činila asi 5 800 korun.

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

Tak to je ona, vysněná bezdrátová myš Genius DX-ECO. Měla by se na našem trhu objevit v příštím měsíci za cenu okolo pět stovek. Na to, co umí, je cena velice slušná. Nepotřebuje baterie, je napájena vlastním kondenzátorem se čtyřhodinovou provozní kapacitou, který se dobíjí tříminutovým napojením přímo na počítač. Má několik tlačítek a navíc ještě speciální tlačítka uplatňující se především při prohlížení webových stránek. Navíc její senzor BlueEye dovoluje, aby pracovala na jakémkoli povrchu. Úžasná myška.

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (767)

Milý Jardo,

minule jsi psal, jak se Ti zdá, že máme jako země dost velké finanční problémy. Prý bys z toho měl strach. To víš, že si nežijeme jako u vás v Kanadě. Náš tatínek říkal, že to musíme dělat stejně jako Kalousek a další ministři. Utrácet a utrácet, aby ten život za něco stál. V nejhorším, říká tatínek, nastoupí po volbách sociální demokracie a ta nám ty dluhy odpustí, protože je stejně nebudeme mít z čeho splácet. A maminka vždycky dodává (ona tím tedy spíše hrozí), že hned po nich přijde Putin a ten nám odpustí úplně všechno, když tedy změním ten název naší země a vystoupíme z Evropské unie.

A tatínek jí hned skáče do řeči, jestli si snad myslí, že si tou její Evropskou unií polepšíme, tak že se hrozně mýlí. Už dneska, povídal, je náš státní dluh vůči zahraničí téměř dva biliony korun. Jen za poslední rok jsme si vypůjčili přes dvě stě miliard. To prý jsou čísla, které si vůbec nedovedeme představit. Ministerstvo financí musí

zaměstnávat hodně matematiků, říkal. A ve vládě musí být hodně nezodpovědných lidí, přidala si maminka. Jo, a ta tvá Evropa je v tom podporuje, přidal si zase tatínek.

Jenže strýc Eduard (jako bývalý státní úředník v penzi) se proti tomu ohradil. Za to mohou nikoli úředníci, ale především politici, ovšem i my občané, povídal. Chováme se jako utržení z řetězu. Jen v únoru jsme si my občané vypůjčili od bank (a také od lichvářů – jak jinak je nazvat) celkem asi 990 milionů korun. A tak naše domácnosti dluží hodně přes bilion korun, takže se vlastně od státu vůbec neliší.

Já bych věděl, co s tím dělat, dodal strýček Eduard. Digitální ukazatel stavu státního dluhu s naskakujícími číslicemi jeho stavu ke dni, hodině a minutě bych umístil do místnosti, v níž se schází vláda, dále do kanceláří všech ministrů a jejich náměstků, a také na orloj na Staroměstském náměstí. Snad by se s tím něco udělalo. To je docela dobrý nápad, povíдалa maminka, a ještě bych ten displej umístila na chrám Sv. Víta.

Jenže to už nevydržela teta Broňa. A pustila se do nás všech. Ty to Jardo, asi nepamatuješ, ale teta Broňa byla odjakživa komunistkou tělem a duší. A také, že si přihrála svoji polívčičku. Je to jednoduché, povíдалa. Zvolte komunisty a bude hned pořádek. A kde by oni vzali prachy, zaútočil strýc Eduard. Ph, odrkla teta Broňa, kde by na to vzali? Když se všechno zase znárodní, bude peněz dost. Zaplatíme dluhy a ještě něco zbude. A navíc začnou zase povinně pracovat i Cikáni. A o tom kolik peněz ušetříme, když vystoupíme z NATO a z Evropské unie, to ani neříkám. A žádné církevní restituce. Máme to všechno počítané.

A tak jsme se do debaty vložily i my děti, co máme maturitu již za sebou. A zeptaly jsme se dospělých, jestli má teta Broňa pravdu. A co že udělá sociální demokracie, když po vítězných volbách přijde k prázdné (a hodně zadlužené) státní pokladně? Spojí se opravdu s komunisty? A co se stane, když nás z toho Putin nevytáhne, protože to sám nemá doma lehké? Má někdo ještě nějaké jiné řešení?

A tatínek se usmál a povíдал, abychom se jako všichni s tím nezatěžovali. Sociální demokraté vždycky věděli, že zdroje jsou. Šetřit v této zemi i v této Evropě je prý zbytečné, zbytečné jsou i tak zvané vládní reformy. I když se něco ušetří, stejně se to rozkrade a promrhá, navíc se šetří na nesprávných místech. Úřady bobtnají a oni vedle toho zmrazují důchody a zvyšují daně, což je cesta do pekel. Brzdí to ekonomiku.

A navíc je tu připraveno úplně nové řešení spojené právě s opozicí. Když bude nejhůře, brzy po volbě nového prezidenta vstoupíme do eurozóny. To je s Fischerem domluvené. A s tím spojená jistá měnová reforma a nutná úprava cen přinesou samy o sobě značné smazání státního dluhu. Pochopitelně, že na úkor občanů. Proto tedy, snad naposled, nás letos v létě zve na dovolenou do Řecka.

Maminka se na tatínka udiveně podívala a řekla jen, kde jako na to vzal. Tatínek se nejdříve zatvářil neutrálně a pak se přiznal. Dohodl se s babičkou a ta si vzala docela velkou půjčku na její důchod. A představte si, povíдал tatínek, oni babičce tu půjčku dali a bylo jim úplně jedno, že již jednu půjčku má. A tak se všichni těšíme do Řecka. V létě je tam velice pěkně, někdy až docela horko.

Tak Ti pošlu nějaký zajímavý pohled. Ještě je sbíráš?

Tvůj bratranec Petroušek

**Dnes má svátek VALÉRIE. Zítra ROSTISLAV.
Nezapomeňte jim blahopřát.**

